చనిపోతే దేహం మారుతుంది. అంత మాత్రం చేత నీకు జ్ఞానం రాదు.

నీవు ఏఆశ్రమంలో ఉన్నా అవరోధంఅల్లా ఒక్కటే, అదే నీ మనస్సు, తొలగించుకోవలసింది దానినే, నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకో . నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకొంటే నీ ద్వారా అనేకమంది ఉద్ధరింపబడతారు. ఇల్లు విడిచిపెట్టటం కాదు. ఇంట్లో ఉన్న వ్యక్తుల మీద మోహం విడిచిపెట్టి పనిచెయ్యి. పరిసరాలు, ఇంట్లో వ్యక్తులు, స్నేహాలు, విరోధాలు అన్నీ కర్మనుబట్టి వస్తాయి. కర్మ ఎవరికి? దేహగతమైన నేనుకే. ఆ కర్తను తీసేస్తే కర్మలేదు. నాకర్మ, నాకర్మ అని ఎవడైతే అంటున్నాడో ఆ కర్తను తీసివేస్తే ఇంక కర్మలేదు. అందుచేత నీవు ఉన్న చోటనే ఉండు, కర్త లేకుండా కర్మ చెయ్యి. కర్త లేని కర్మ చేసేవాడికి తనకు తెలియకుండా, పూజలు, ధ్యానాలతో సంబంధం లేకుండా మనస్సు వెళ్ళి చైతన్యంలో కలిసిపోతుంది.

నీవు ఏపని చేస్తున్నా నీ మనస్సుకు లోచూపు అలవాటు చెయ్యి.. లోచూపు లేనివాడికి ఆధ్యాత్మిక సంస్కారం రాదు. లోచూపు ఉన్నవాడికి ఆత్మసౌందర్యం తెలుస్తుంది. నీకు లోచూపు కలిగితే నీవు ఎన్నిపనుల మధ్య ఉన్నా నీవు శాంతిగా ఉంటావు. నీవు పని ఎలా చేస్తున్నావు అనేది ముఖ్యం. మమకారంతో పనిచేస్తే అజ్ఞానంలో కూరుకొనిపోతావు. మమకారం లేకుండా చేస్తే అజ్ఞానంలో నుండి బయటకు రావటానికి నీపని సహకరిస్తుంది. ఈ దేహమే నిజం, ఈ దేహమే ఆత్మ, ఇది తప్ప ఇంకేమీలేదు అని ఎంతకాలం అయితే అనుకొంటావో అంతకాలం నీకు కోరికలు వస్తూనే ఉంటాయి. వింటే ఆత్మగురించేవిను, చూస్తే ఆత్మనే చూడు, చదివితే ఆత్మగురించే చదువు, ఆత్మనే మననం చెయ్యి అలా ఆత్మ నిష్టలో ఉంటే నీకు కోరికలు నశిస్తాయి. నీ దేహం ద్వారా ఏ పని జరగాలో నీ తల్లి కడుపులో ఆ దేహం తయారయ్యేటప్పుడు నిర్ణయం అయిపోతుంది. నీ దేహం ద్వారా ఆ పని జరుగుతూ ఉంటుంది., ఆ పనితో నీవు తాదాప్యం పొందటం మానివెయ్యి. పనీ అయిపోతుంది, నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. మనం వంద సంవత్సరాలు జీవించినప్పటికీ ఇంకా మనకు చనిపోవాలని ఉండదు, ఇంకా ఉండాలనే ఉంటుంది. ఆ ఉండటమే దేవుడు దేహం చనిపోయిన తరువాత కూడా నీవు ఉంటావు అనే అనుభవం నీకు రావాలి. అప్పుడు మరణం మరణిస్తుంది. మాయ మాయమవుతుంది. అప్పుడు ఆత్మయొక్క తత్వం నీకు అనుభవైక వేద్యం అవుతుంది. అప్పుడు ఉన్న వస్తువు ఉన్నట్లుగా నీకు వ్యక్తమవుతుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 24-12-99, జిన్నూరు

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఈ రోజు శ్రీ రమణజయంతి. బాహ్యమైన చీకటిని సూర్యుడు పోగొడతాడు. కాని లోపల ఉన్న చీకటిని సూర్యుడు పోగొట్టలేడు. లోపల ఉన్న అజ్ఞానం అనే చీకటిని తొలగించే

వాడే గురువు. బ్రహ్మంలో ఎలా ఐక్యం కావాలి అని మనకు ఓర్పుగా నేర్పి, బ్రహ్మంలో మనలను ఐక్యం చేసేవాడే గురువు. అజ్ఞానం అనే చీకటిని గురువు సహాయం లేకుండా తొలగించుకోలేము. లోపల ఉన్న చీకటిని తొలగించుకోలేకపోతే మన హృదయంలో ఉన్న వస్తువుతో మనం తాదాప్యం పొందలేము. మనస్సు అనేది ఒక పెద్ద గ్రహం. ఎవడైతే గురువు అనుగ్రహం వలన మనస్సు అనే గ్రహంలోనుండి బయటకు వచ్చాడో వాడిని మిగిలిన గ్రహాలు ఏమీ చేయలేవు. జాతకాలు ఏమీచేయలేవు. అజ్ఞానాన్ని తొలగించుకోవటానికి మనం ఎంతో కొంత ప్రయత్నం చేస్తాము. కాని మన ప్రయత్నం ఒక్కటే సరిపోదు. గురువు సహాయ సహకారములు అవసరం. జ్ఞానగంగ నీ హృదయంలో ఉంది. అది నీ సహస్రారానికి అందటంలేదు. అది నీకు అందటానికి నాన్నగారు చెప్పే మాట సహకరించాలి గాని నాన్నగారు బాగా చెప్పారు అంటే ఏమీ ప్రయోజనం లేదు. భగవాన్ దేహం ధరించింది శివక్షేత్రం, ఆయనకు జ్ఞానం కలిగింది శివక్షేత్రం, ఆయన బోధించింది శివక్షేత్రం. ఆయనకు జీవితం పొడుగునా శివక్షేత్రంతో అనుబంధం ఉంది. భగవాన్ కారణజన్ములు. కారణ జన్ములు జన్మించినా వారికి దేహంతో తాదాప్యం ఉండదు. వారు దేహంలో ఉన్నప్పడు కూడా ఈ దేహం మనది కాదు అని వారికి స్పష్టంగా తెలుస్తూ ఉంటుంది. వారికి దేహం ఉండటం వలన లాభంలేదు, దేహం పోవటం వలన నష్టంలేదు. అన్ని అరిష్టాలకు కారణం దేహాభిమానం. మనకు రాగద్వేషములతో, అహంకారంతో తాదాప్యం ఉంది. మన మనస్సుతో లోపల గోడలు కట్టుకొంటాము. తెలివైన వారు తెలివితో గోడలు కట్టుకొంటారు. చనిపోయేవరకు ఇదే జ్ఞానం అనుకొని వారు జీవిస్తూ ఉంటారు. ఆవరణదోషం, మలదోషం, విక్షేపదోషం ఇవి అన్నీ మనస్సుకే ఆత్మకు ఏదోషం లేదు. ద్వైతభావనలో నుండి బయటకు రావటానికే ఈ సత్సంగ సమావేశాలు.

మాయకంటే విషం మంచిది. విషం ఈ ఉపాధిని చంపుతుంది. కాని మాయ అనేక ఉపాధులను, చావుపుట్టుకలను తీసుకొని వస్తుంది. మాయ ఎక్కడో ఉంది అనుకొంటున్నాము. మాయ మనోరూపంలో ఉంది. నేను రజోగుణంలో ఉండి మాటలు చెపితే హృదయంలో ఉన్న వస్తువు మీకు అందదు. నేను సత్వగుణం సంపాదించి నాలుగు మాటలు చెపితే నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువు నీకు అందుతుంది.. మనకు నూటికి నూరు పాళ్ళు దేహంతో తాదాప్యం ఉంది. దేహం పుడితే పుట్టాము అనుకొంటున్నాము, దేహం చనిపోతే చనిపోతున్నాము అనుకొంటున్నాము. మనకు దేహమే సర్వస్వం. మన హృదయంలో ఒక సద్వస్తువు ఉంది. దాని స్వరూపమే ఆనందం, దాని స్వరూపమే సుఖం, దాని స్వరూపమే శాంతి. దానికి చావు పుట్టుకలు లేవు. అది స్వతంత్రమైనది. స్వతంత్రం వచ్చింది అంటే ఎవరో ఇతరులు భౌతికంగా పెట్టే బాధలనుండి బయటకు రావటంకాదు,

భౌతికమైన పీడనుండి బయటకు రావటం కాదు, అజ్ఞానంలో నుండి బయటకు రావటమే స్వాతంత్ర్యం. అప్పుడు మనకు స్వేచ్ఛకలుగుతుంది, సుఖం తెలుస్తుంది. సత్యవస్తువు హృదయంలో ఉంది. హృదయంలో వెతకటం ప్రారంభిస్తే ఈ జన్మకైనా, వందజన్మలకైనా అది నీకు దొరుకుతుంది. వస్తువు లేని చోట వెతికితే కోటి జన్మలు ఎత్తినా అది మనకు దొరకదు. కృష్ణుడు హృదయవాసి. కాని మనం ద్వారకావాసా, గోకులవాసా అంటాము. బృందావనం వెళతాము, గోకులం వెళ్ళివస్తాము. కాని హృదయంలో వెతకటానికి మనం ఏమీ ప్రయత్నం చేయము. మన ఆలోచన సక్రమంగా లేదు. ఉన్నది అంతా హృదయంలోనే ఉంది. హృదయంలో ఉన్న వస్తువును తెలుసుకొంటే వైకుంఠానికి, కైలాసానికి ఇతరలోకాలకు అన్నింటికి కూడా ఆ వస్తువే ఆధారంగా ఉంది అని మనకు తెలుస్తుంది. మనకు చిన్న వయస్సులో తత్వం యొక్క ప్రాధాన్యత తెలియదు. వయస్సులో ఉండగా పొగరుబోతుతనంగా ఉంటాము. ముసలివయస్సు వచ్చాక జరిగిపోయిన గొడవలు తలపెట్టుకొంటూ ఉంటాము. ఇంక ఏ వయస్సు లో జ్ఞానం కోసం ప్రయత్నం చేస్తాము? ఇంక మనకు జ్ఞానం ఎలా కలుగుతుంది? దారిద్ర్యం అంటే మనకు భయం. కాని దారిద్ర్యాన్ని చూసి నేను గర్విస్తున్నాను అన్నాడు ప్రవక్త. మహాజ్ఞానంలో మీ దేహప్రారబ్దాన్ని బట్టి దారిద్ర్యం వచ్చింది అనుకో, నేను దరిద్రుడ్ని అని వాడు అనుకోడు. ఎందుచేతనంటే ఈ దారిద్ర్యం, ధనం అనేవి ప్రకృతికి సంబంధించిన విషయములు. అసలు వస్తువుకు వీటితో ఏమీసంబంధం లేదు. మనం ధనాన్ని చూసి గర్విస్తున్నాము కాని మహ్మద్ ప్రవక్త ఏమి చెప్పాడు అంటే నేను దారిద్ర్యాన్ని చూసి గర్విస్తున్నాను అని చెప్పాడు.

మాకు జ్ఞానంరాదు, మాకు జ్ఞానం రాదు అని అనుకోవద్దు. మీకు జ్ఞానం తప్పక కలుగుతుంది. ఎందుచేతనంటే మీరు రైలులో కూర్చున్నారు. రైలులో కూర్చొన్నాక మీరు గమ్యానికి వెళ్ళకూడదు అనుకొన్నా అది తీసుకొని వెళుతుంది. మీకు అందరికీ జ్ఞానం కలుగుతుంది. అనుమానం వద్దు. ఇప్పడు మనం ఇంద్రియాలతోటి, ఇంద్రియాలకు సంబంధించిన విషయాలతోటి, లోకంతోటి ఎలాగ తాదాప్యం పొందుతున్నామొ అలాగ లోపలఉన్న అమృతవస్తువుతో ఎవడైతే పూర్తిగా తాదాప్యం పొందుతున్నాడో వాడిని ఆత్మజ్ఞాని అంటారు. జ్ఞానం కలిగిన తరువాత ఎలాగ ఉంటుంది అంటే మహాసముద్రంలో నీటి బుడగ ఎలాగ ఉంటుందో, జ్ఞానం కలిగిన తరువాత ఈ ఖగోళం అంతా నీకు హృదయంలో ఒక బుడగలాగ ఉంటుంది. అది జ్ఞానం యొక్క వైభవం. బుడగను సముద్రం పట్టించుకోదు. బుడగకు సముద్రం ఆధారంగా ఉంది. అలాగే ఈ సృష్టికి అంతా నీ హృదయంలో ఉన్న వస్తువే ఆధారంగా ఉంది అని నీకు తెలుస్తుంది. సగం జ్ఞానం, సగం అజ్ఞానం ఎక్కడా ఉండదు. భగవంతుని మాటలను శ్రవణం చేయటం వలన, మననం చేయటం వలన మన చైతన్య స్థాయి పెరుగుతుంది. ఆత్మానుభవం కలగటానికి గురువు

అనుగ్రహం అవసరం. అది జన్మాంతర అనుబంధం బట్టి ఉంటుంది. మనం చేసిన మంచి, చేసిన కృషి వృదాపోదు అదే మనకు ఎదురు వస్తుంది. ఈశ్వరుడికి ఎవడైతే పూర్తిగా శరణాగతి పొందాడో ఆదేహాన్ని పరమేశ్వరుడు ఉపయోగించుకుంటాడు. అందుచేత జ్ఞాని యొక్క దేహం దేవాలయంతో సమానము.

మాకు ఆత్మజ్ఞానం పొందాలని ఉంది కాని మాకు ఎందుకు కలగటంలేదు. మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలగకపోవటానికి కారణం సమాజం కాదు, మీకు కుటుంబసభ్యులు కాదు. మీకు పూర్వజన్మ నుంచి వచ్చిన మీ అలవాట్లే కారణం, నీలో ఏ బలహీనతలు ఉన్నాయో చూసుకోవాలి. ఆ బలహీనతలు లేనివారితో సహవాసం చేయాలి. ఏ అలవాటు అయితే ఈ జన్మలో నిన్ను గట్టిగా పట్టి పీడిస్తుందో ఆ అలవాటు ఎంతో గొప్పది అని, అందులో ఎంతో విలువ ఉంది అని గత జన్మలో నీవు కావాలని తెచ్చుకొన్నావు. దానిని ఇష్టంగా ప్రాక్టీసు చేసావు. అందులో ఉన్న దోషం ఇప్పుడు నీకు తెలుస్తోంది. దానిని బయటకు గెంటటానికి ప్రయత్నం చేస్తున్నావు. దాని బలం ఎక్కువగా ఉంది, నీ సాధనా బలం తక్కువగా ఉంది. నీ అలవాటు యొక్క బలం ఎంత ఉందో దానికి రెట్టింపు నీ సాధనాబలం ఉంటే అప్పుడు గురువు అనుగ్రహం వస్తుంది. అప్పుడు నీ సాధనాబలంతో ఆ అలవాటును బయటకు గెంటి కాల్చి బూడిద చేయగలవు. ఎక్కడో మోక్షం వరకు వెళ్ళనక్కరలేదు. నీకు ఉన్న చిన్న చిన్న అలవాట్ల నుండి బయటపడటానికి కూడా ఈశ్వరానుగ్రహం అవసరం. మన మనస్సును శుచిగా ఉంచుకొంటే మన ఆలోచన సక్రమంగా ఉంటే, లోపల స్వార్థం లేకుండా ఉంటే తప్పని సరిగా లోపల నుండి గైడెన్స్ వస్తుంది. ఎప్పుడో కాదు నీ మనస్సులో దోషం లేనప్పుడు ఇప్పుడే ఇక్కడే మనకు లోపల నుండి గైడెన్స్ వస్తుంది. పెద్దలు చెప్పినమాటలు వింటూ, ఈశ్వరుని స్మరించుకొంటూ నీ పద్దతిలో నీవు సాధన చేస్తూ ఉంటే నెమ్మదిగా అలవాట్ల యొక్క వేగం తగ్గుతుంది. ఒక్క ఆత్మ తప్పించి, బ్రహ్మంతప్పించి మిగతా విషయాలను గురించి ఏది ఆలోచించినా ఆ విషయాల గురించి ఆలోచించమని నీకు ఎవరు చెప్పారు అనేవారు భగవాన్. నీవు ఏది అయితే అవునో దాని గురించి శ్రవణం చెయ్యి, దాని గురించి మననం చెయ్యి, దాని గురించి ఆలోచించు, దానిని చూడటం నేర్చుకో అది నీ గుండెకు తాకేలా చూడు అప్పుడు అదే నీవు అవుతావు. నీవు ఏదైతే అవునో దానిగురించి వినటం మానేసి నీవు కాని దాని గురించి వింటాను అంటావు ఏమిటి? నీవు కాని దాని గురించి ఆలోచించినా నీవు అది అవ్వవు. నీవు ఏది ఆలోచించినా పాజిటివ్‌గా ఆలోచించు.

మానవుడికి అన్నిటికన్నా వాడి అహంభావన అంటే వాడికి ఎక్కువ ఇష్టం. అలా ఇష్టం ఉన్నా ఫరవాలేదు అదే వాడు అనుకొంటున్నాడు. అందుచేత దానిని తొలగించుకోవటానికి వాడు ఏమీ ప్రయత్నం చేయటంలేదు. మనపురాణాలలో కూడా ఎక్కువ అహంభావన

గాథలే, భగవాన్ పురాణాలలో మాటలు చెప్పే వారు కాదు. గాథల వలన బాధలు వస్తాయి అనేవారు భగవాన్. ఒకసారి ఇంద్రుడు ఏనుగుమీద వస్తున్నాడు. దూర్వాసుడు ఇంద్రునికి ఒక దండ ఇచ్చాడు. ఆయన ఆదండను గౌరవంగా తీసుకుని ఏనుగు మీద పెట్టాడు. ఆ దండ మీద ఈగలు, దోమలు వాలుతున్నాయి. ఏనుగుకు చిరాకు వచ్చి తొండంతో ఆ దండను తీసి కాలుక్రింద పెట్టి త్రొక్కింది. ఇది అంతా దూర్వాసుడు చూసాడు. నేను ఇచ్చిన దండను ఏనుగు కాలుక్రింద వేసి త్రొక్కుతుందా అని ఇంద్రుడిని శపించాడు. ఎలా ఉందోచూడండి. అహంభావన వలన వచ్చే సమస్యలు ఎలా ఉంటాయో చూడండి. హృదయంలో మనస్సు అణగాలి. మనస్సు అణిగేవరకు నిన్ను ఏదో సమస్య వెంటాడుతూ ఉంటుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం ఎవరోకాదు, అదే నీవు అయ్యి ఉన్నావు. కాని నేను అదికాదు, నేను దేహాన్ని అని అనుకొంటున్నావు. అక్కడ నుండేనీకు దురాలోచనలు అన్నీ వస్తాయి. మీరు ఏదో విషయం గురించి బాధపడుతున్నారు అనుకోండి, ఏదో కారణం వలన మీకు దుఃఖం వస్తోంది అనుకోండి, మీకు భగవంతుని మీద విశ్వాసం లేదు అని అర్థం. మనకు ఈశ్వరుని మీద పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం ఉంటే మనకు దుఃఖం రాదు, ఏ విషయం మనలను బాధపెట్టదు. అన్ని కాలాలలోవున్నది భగవంతుడే. నీవు భవిష్యత్ గురించి కంగారు పడతావు ఎందుకు? భవిష్యత్ కాలంలో భగవంతుడు లేడా? ఉన్నాడు ఆయన ఉన్నాడు అనే విశ్వాసం మనకు ఉంటే ఇంక భయంరాదు, బాదలేదు. నీ హృదయంలో ఉన్న ఆత్మను నీవు మర్చిపోయినా అది ఉంటుంది. నీ జ్ఞాపకం మీద అది ఆధారపడి లేదు. మర్చిపోవటం, మర్చిపోకుండా ఉండటం అనేది నీ మనస్సుకు సంబంధించిన విషయాలు. అది స్వతంత్రమైనది. నీకు ఆత్మానుభవం కలగకపోవటానికి ఎవరో ఇతరులు కారణం కాదు. నీ సంస్కారములే కారణం అవి ఇంకా మానిపోలేదు. నీకువంట చేత కాదు అనుకో కుండలను, కూరలను తిడితే ఎలాగ? అలాగే నీకు జ్ఞానం రావటం లేదు అనుకో దానికి నీలో ఏమి అడ్డువస్తున్నాయో చూసుకోవాలి గాని ఇంట్లో వారిని, వీదిలో వారిని తిడితే ఎలాగ? కంటిలో కామం ఉన్నవాడికి హృదయంలో ఉన్న రాముడు ఎలా తెలుస్తాడు అని మధ్వాచార్యులు చెప్పారు. నీ కంటిలో ఉన్న దోషం మూలంగా ఆయన నీకు తెలియటంలేదు. నీ కంటిలో ఉన్న కామాన్ని తొలగించుకోలేవు సరికదా నా హృదయంలో రాముడు లేడు అంటావు ఏమిటి? నీ కంటిలో ఉన్న దోషాన్ని తొలగించుకొని చూడు అప్పుడు ఆయన నీకు తెలుస్తాడు. మనకు ఉన్న దుర్గుణాలు, దురలవాట్లనుండి భక్తి అనే పులి సహాయం లేకుండా మనం బయటకు రాలేము. పులిని చూసి మేకలు ఎలా పారిపోతాయో అలాగే భక్తి అనే పులి మనలో మేల్కొన్నప్పుడు ఈ దురలవాట్లుపోతాయి కాని భక్తిని మనం అలవర్చుకోకపోతే, సత్వగుణాన్ని మనం అలవాటు చేసుకోకపోతే ఈ దురలవాట్ల నుండి బయటకు వచ్చే అవకాశంలేదు.

వికారములు లేనివాడు యోగి, అహంకారం లేనివాడు జ్ఞాని, భగవదనుభవం ఉన్నవాడు భక్తుడు. భక్తుని మనస్సు ఎప్పడూ అణిగి ఉంటుంది. అణిగినమనస్సుకు అంతర్‌దృష్టి కలుగుతుంది. అంతర్ దృష్టి కలిగినవాడికి ఆత్మలోనికి దారి కనిపిస్తుంది. ఆత్మలోనికి దారి కనిపించిన వాడు మాత్రమే అందులోనికి ప్రయాణించి ఆత్మలో ఐక్యం అవ్వగలడు. కొంత మంది ఏమి చెపుతున్నారు అంటే ఎంజాయ్ చేయటానికి నేను ఉండాలి కదా అది పోతే ఎలాగ? అని అంటున్నారు. పంచదార నోటిలో వేసుకొన్నాము అనుకోండి. పంచదార బాగుంది, తియ్యగా ఉంది అని చెప్పటానికి నేను ఉండాలి కదా ఆ నేనును తీసివేస్తే ఇంక పంచదార సుఖం ఏమిటి అంటున్నారు. భగవాన్ ఏమి చెపుతున్నారు అంటే దేవుడు అంటే పంచదార లాంటివాడా? పంచదార జడవస్తువు. నీ వ్యక్తి భావన పోతే నీ సుఖం పోతుంది అని కంగారు పడవద్దు. దానిని అదే ఎంజాయ్ చేస్తూ ఉంటుంది. పంచదార సుఖం గురించి చెపుతున్నావు. నీకు పంచదార అందకపోయినా దుఃఖం వస్తుంది. నీకు జ్వరం వస్తే పంచదార రుచి నీకు తెలియదు. అప్పడు కూడ దుఃఖం వస్తుంది. ఇది ద్వైతం. బ్రహ్మానుభవం పొందినప్పడు అక్కడ ద్వైతం లేదు. దానిని అదే ఎంజాయ్ చేస్తుంది. సత్యం గురించి మీరు శ్రద్ధగా శ్రవణం చేయగా చేయగా ఇంతకాలం నుండి దీని గురించి వింటున్నావు దీనిని తెలుసుకోవాలి అనే బుద్ధి మీకు కలుగుతుంది. దానిని తెలుసుకోవాలనే బుద్ధిమీకు కలిగినప్పడు దానిని తెలుసుకోవటానికి అడ్డు ఉన్న తలంపులను పట్టించుకోకుండా ఉంటే అవి ఫలాయనం చిత్తగిస్తాయి. కోపం గురించి ఆలోచిస్తూ ఉంటే దానికి బలం పెరుగుతుంది. దానికి బలం మనమే ఇస్తున్నాము. దాని గురించి ఆలోచించకుండా ఉంటే దాని అంతట అదే పోతుంది.

కొంత మందికి సత్యం గురించి ఒక్కసారి శ్రవణం చేసేటప్పటికే జ్ఞానం వచ్చేస్తుంది మనకు కొంత కాలం పట్టవచ్చు. మనం తడిసిపోయిన పుల్లల వంటి వాళ్లము. తడిపుల్లలు పొయ్యిలోపెడితే పొగవస్తుంది. కాని నిప్పరాదు. బాగా ఎండిన పుల్లలు పొయ్యిలో పెట్టనవెంటనే అంటుకొని పోతాయి. అలాగే పక్వస్థితికి వచ్చిన వారు ఒక్కసారి వింటే వారు తదాకారం పొందుతారు. వారికి రెండోసారి అక్కరలేదు అటువంటివారిని చూసి వారికి ఇంత తేలికగా వచ్చేసింది మనకు ఎందుకు రావటంలేదు అని అనుకోవద్దు. వారు పూర్వజన్మలో ఎంతో కష్టపడ్డారు. పండిపోయి వచ్చారు. ఈజన్మలో రాలిపోయారు. ఆ కష్టం మీకు ఇప్పడు కనబడటంలేదు. జ్ఞానం మీకు కనబడుతోంది. వాక్కు అణగాలి, ఇంద్రియాలు అణగాలి, మనస్సు అణగాలి అప్పడు కదా నీకు సత్యం అనుభవంలోనికి వచ్చేది. ఈ ప్రవచనాలు లాంచనం కోసం కాదు, ఏదో ఒక్క వాక్యం అయినా మీ గుండెకు తాకుతుంది అని చెప్పటం, అజ్ఞానం పోగొట్టుకోమని చెపుతున్నారు కదా అది మనిషికి ఎలా

వచ్చింది అంటున్నారు. అజ్ఞానం నిజంగా లేదు. ఉన్నదల్లా జ్ఞానమే. నీవు ఎవరో నీకు తెలియకపోవటమే అజ్ఞానం గాని అజ్ఞానం అంటూ ప్రత్యేకంగా ఏమీలేదు. రమణమహర్షిని మేము చూడలేదు అని కొంతమంది చెపుతారు. ఒకవేళ కొంతమంది చూసారు అనుకోండి. ఏమి చూస్తారు? ఆయనలోని జ్ఞానమును మీరు చూడగలరా? మన శరీరం ఎలా ఉంటుందో ఆయన శరీరం కూడా అలాగే ఉంటుంది. అక్కడ చూడవలసింది జ్ఞానం. మనం ఎవరో మనకు తెలిస్తే, మన స్వరూపంలో ఉన్నది ఏమిటో మనకు తెలిస్తే అక్కడ ఉన్నదేదో మనకు తెలుస్తుంది. ఒక వ్యక్తిని అర్థం చేసుకోవాలంటే ఆ వ్యక్తి యొక్క చైతన్యస్థాయి మనకు కూడా ఉండాలి, లేకపోతే మనకు అర్థంకాదు. మీ మనస్సు అణిగి ఉంటే ఎక్కడ ఉన్నా సుఖమే. మనస్సు అణగకపోతే ఎక్కడ ఉన్నా మీకు దుఃఖమే మిగులుతుంది. సత్వగుణంలోనుండి సహనం వస్తుంది. సహనం ఏమి చేస్తుంది అంటే మరణంలేని వస్తువు నీ హృదయంలో ఎంత లోతులలో ఉందో అంతలోతులలోనికి తీసుకొని వెళుతుంది. అక్కడ నీవు ఆనందాన్ని అనుభవిస్తావు. నీ హృదయం యొక్క లోతులలోనికి వెళ్ళిపోతావు అనుకో, అక్కడ ఆనందంలో మునిగిపోతావు అనుకో ఆ అనుభవం గురించి మాకు ఎవరు చెపుతారు. ఆ ఆనందాన్ని మాకు చెప్పటానికి నీవు బయటకు రావాలి. దీనికి రామకృష్ణుడు ఏమి చెప్పాడు అంటే జ్ఞాని గోడమీద కూర్చొంటాడు ఒక ప్రక్క జ్ఞానాన్ని, ఆనంధాన్ని చూస్తూ ఉంటాడు. రెండోప్రక్క లోకాన్ని చూస్తూ ఉంటాడు. ఆ ప్రక్కనున్న ఆనందం గురించి ఈ ప్రక్క ఉన్నవారికి చెపుతూ ఉంటాడు దాని కోసం వాడు గోడమీద కూర్చొంటాడు గాని పబ్లిసిటీ కోసం కాదు అని రామకృష్ణుడు చెప్పాడు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, ఏలూరు 3-1-2000

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

ఉపాసనవలన మనస్సు స్వాధీనంలో ఉంటుంది. పరమేశ్వరుని రూపాన్ని ధ్యానించటం, నామాన్ని స్మరించటం వలన ఇంద్రియాలు, మనస్సు స్వాధీనంలోనికి వస్తాయి. అంటే మనం ఎలా చెపితే అలా మనస్సు ఇంద్రియాలు శరీరం వింటాయి. మా మనస్సు బాగా లేదు. నిర్మలంగా లేదు అంటారు. మీరు మంచిపనులు చేస్తూ ఉంటే ఈశ్వరుని పట్ల భక్తి కలిగి ఉంటే మనస్సుకు శాంతి కలుగుతుంది. రాత్రి నిద్ర పోయే ముందు మీ మనస్సును నిర్మలంగా, నిశ్చలంగా ఉంచుకొంటే నిద్ర బాగా వస్తుంది. రాత్రి భాగంలో మీకు తెలియకుండా మీ మనస్సు సాధన చేస్తుంది. పెద్ద పెద్ద స్వామీజీలు కూడా పడుకొనే ముందు మంచి మంచి గ్రంథాలు కొద్దిసేపు చదువుకొని పడుకొంటారు. వారే అంత జాగ్రత్తగా ఉంటే మనం ఎంత జాగ్రత్తగా ఉండాలి. అజాగ్రత్త పనికి రాదు, అశ్రద్ధ పనికి రాదు. ప్రపంచంలో అనేక మతాలు ఉన్నాయి అనుకొంటాము. కాని ఉన్నవి రెండే మతాలు. 1. భగవంతుడు ఉన్నాడు అని చెప్పే మతం, 2. భగవంతుడు లేడు అని చెప్పే